

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-168/14

**Priština,
21. septembar 2016.**

U postupku:

I.Sh.

selo Bec
opština Đakovica

žalilac

protiv:

M.O.

ul. Juliane Čatić br. 29
Kragujevac
Republika Srbija

tuženi

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Beshir Islami, predsednik veća, Anna Bednarek i Krassimir Mazgalov, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/219/2013 od 27. novembra 2013. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem KPA19195), nakon zasedanja održanog dana 21. septembra 2016, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba koju je podneo I.Sh. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/219/2013 od 27. novembra 2013, u delu koji se tiče zahteva br. KPA19195.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/219/2013 od 27. novembra 2013, u delu koji se tiče zahteva br. KPA19195.

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Dana 24. novembra 2006, M.O. (u daljem tekstu: tuženi) postupajući u ime svoje majke, Z.O. , podneo je zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI), upisan pod brojem KPA19195, tražeći potvrđivanje vlasničkog prava i vraćanje u posed parcele br. 1197 na mestu pod nazivom Ravnica/Bec, opština Đakovica (u daljem tekstu: predmetna imovina). Pored toga, tuženi je tražio nadoknadu za korišćenje predmetne imovine bez saglasnosti.
2. U zahtevu je navedeno da je predmetna imovina izgubljena usled okolnosti oružanog sukoba koji se odigrao na Kosovu 1998/99, navodeći 12. juni 1999. kao datum gubitka.
3. U prilog zahtevu, dostavio je KAI sledeća dokumenta:
 - primerak prepisa iz posedovnog lista, koji je izdala Kancelarija za katastar, geodeziju i imovinu Opštine Đakovica dana 5. oktobra 1994, u kome se navodi da je majka tuženog vlasnik parcela br. 1218/3, 1194/1 i 1197;
 - primerak presude o priznavanju koju je doneo Opštinski sud u Peći u predmetu br. P 388/93 od 23. jula 1994, kojom je kupoprodajni ugovor br. 236/63 zaključen dana 17. juna 1963. između majke tuženog u svojstvu kupca i PIK Ereniku, OUR Poljoprivredno dobro kao zakonskog prethodnika PIK Ereniku, PKB Primarna Proizvodnja DOO u svojstvu kupca, proglašen nevažećim i PIK Ereniku, OUR Poljoprivredno dobro je bilo u obavezi da preda majci tuženog na mirno i

neometano posedovanje sledeće katastarske parcele: 90/30, 90/60, 13/1, 13/2, 306/13 i 306/47;

- primerak izvoda iz matične knjige rođenih br. 200-3852/04-VII koji je izdala Kancelarija za civilnu registraciju Opštine Đakovica dana 6. jula 2004;
 - primerak punomoćja koje je Z.O, dala svome sinu da je zastupa u postupku pred Kosovskom agencijom za imovinu. Potpis Z.O. je overen na Opštinskom sudu u Kragujevcu dana 6. septembra 2007. (Ov.10929/07).
4. Prvobitno obaveštenje o zahtevu je postavljeno dana 3. decembra 2007. i utvrđeno je da se imovina ne koristi.
 5. S obzirom da niko nije podneo odgovor u predviđenom roku, zahtev je smatran nespornim. Izvršni sekretarijat KAI je pozitivno verifikovao posedovni list br. 206 koji navodi da se predmetna imovina vodi na ime majke tuženog, kao i izvod iz matične knjige rođenih.
 6. Dana 22. februara 2008, Komisija za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu: KIZK) je odlukom KPCC/D/A/8/2008 usvojila zahtev i priznala majci tuženog pravo vlasništva nad predmetnom imovinom.
 7. Odlukom br. KPCC/RES/19/2010 od 12. maja 2010, Izvršni sekretarijat KAI je obavestio Komisiju za imovinske zahteve Kosova da zahtev nije pravilno obrađen, naime, predmetna imovina nije fizički identifikovana, niti je postavljeno obaveštenje na predmetnoj imovini i slučaj je vraćen Izvršnom sekretarijatu da se odradi pravilno obaveštenje.
 8. Shodno tome, ponovo je postavljeno obaveštenje o zahtevu dana 3. novembra 2010. Utvrđeno je da je zemljišna parcela neobradivo zemljište koje je zauzeo K.Sh. , koji je bio na predmetnoj imovini i tvrdio je da ima zakonsko pravo nad predmetnom imovinom i potpisao je obaveštenje o učešću.
 9. Dana 11. juna 2013, rođak K.Sh., I.Sh. (u daljem tekstu: žalilac) je podneo odgovor na zahtev. Žalilac je naveo da je 1930. vlasnik predmetne imovine bio njegov deda, Q.Sh., ali je

1962. PIK Ereniku nasilno oduzelo zemljišnu parcelu njegovoj porodici i bez nadoknade. U međuvremenu, on i njegova porodica su bili primorani da iznajmljuju imovinu jer nije postojao drugi način da steknu posed nad njom. Porodica Sh., prema žalioцу, je koristila predmetnu imovinu sve dok ona nije data porodici O.

10. U prilog svojim navodima, žalilac je podneo fotokopiju potvrde o istorijatu br. 952-06-30/13 koju je izdala Kancelarija za katastar, geodeziju i imovinu Opštine Đakovica dana 6. juna 2013, navodeći da je 1994, po osnovu presude br. 388/93 i sudskog poravnjanja br. 15/94, majka žalioца zavedena kao vlasnik parcele br. 1197 u katastru.
11. Dana 27. novembra 2013, KIZK je u odluci br. KPCC/D/A/219/2013 usvojila zahtev i priznala da je majka tuženog bila vlasnica predmetne imovine i proglašeno je da ima pravo na posed imovine. KIZK je smatrala da žalioци nisu uspeali da obezbede dokumente u vezi sa predmetnom imovinom koji bi potkrepili njihove tvrdnje da su njihove porodice koristile parcele i da im ih je oduzelo DP Ereniku.
12. Tuženi je odluku KIZK primio dana 24. marta 2014. K.Sh. je dobio odluku dana 25. aprila 2014, a žalbu na odluku je izjavio žalbenom veću KAI dana 7. maja 2014.
13. Žalba je uručena tuženom dana 2. septembra 2014. On je podneo odgovor na žalbu.

Navodi strana u postupku

14. Žalilac traži od Vrhovnog suda Kosova da odbaci zahtev tuženog usled nepostojanja nadležnosti ili da izmeni odluku KIZK i da odbije zahtev kao neosnovan. Žalilac navodi da odluka KIZK sadrži fundamentalnu grešku i tešku povredu materijalnog i procesnog prava, kao i da je zasnovana na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju.
15. Prema žalioцу, nisu sve predočene činjenice podjednako razmotrene, zato što je on tokom postupka izjavio da su predmetnu imovinu koristili njegovi prethodnici kao i on sam od 1975. Pored toga, imao je ugovor o korišćenju predmetne imovine. Tuženi je napomenuo da porodica O. nikada nije bila u posedu predmetne imovine. Iz tog razloga, tuženi nikada nije

izgubio predmetnu imovinu usled konflikta na Kosovu, već zato što nikada nije ni bio u posedu predmetne imovine. Žalilac nije dostavio nikakve dokumente uz žalbu.

16. Tuženi je podneo odgovor na žalbu u kome je demantovao navode žalioca, i priložio je sledeće dokumente:

- primerak odluke koju je doneo Opštinski sud u Đakovici od 14. aprila 1998, u kojoj je odbijen kao neosnovan zahtev koji je podneo K.Sh. protiv Z.O. za vraćanje u posed parcele br. 1194/1;
- primerak zapisnika sa ročišta u Opštinskom sudu u Đakovici od 4. oktobra 1994. u predmetu I.Br. 15/94 u kome se navodi da su sledeće strane: dužnik PKB Primarna Proizvodnja DOO i Z.O. postigli sporazum da se parcele 306/13 i 306/47 iz presude u predmetu P.Br.388/93 od 26. juna 1994, zamene parcelama br. 1194/1, 1197 i delom parcele br. 1218/1, koje se sve nalaze u posedu dužnika i treba da pređu u posed potražioca (majka tuženog);
- primerak zapisnika sa ročišta u Opštinskom sudu u Đakovici od 15. maja 1997. u vezi sa izvršenjem odluke o izvršenju I 436/97 u predmetu potražioca (majka tuženog) protiv dužnika PKB Primarna Proizvodnja DOO.

Pravno obrazloženje

17. Vrhovni sud, nakon razmatranja i procene podnesaka strana u postupku, dokaza iz spisa predmeta, ožalbene odluke i navoda žalioca, smatra da je žalba neosnovana.

18. Prema članu 3.1 Zakona br. 03/L-079, KIZK ima nadležnost da rešava zahteve koji su u direktnoj vezi sa ili su rezultat oružanog sukoba koji se odigrao na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. Stoga, podnosilac zahteva ne samo da treba da dokaže vlasničko pravo nad nepokretnom imovinom, već i da dokaže da on/ona nije u mogućnosti da ostvari svoja imovinska prava zbog okolnosti koje su u direktnoj vezi sa ili su rezultat oružanog sukoba.

19. Tuženi je izjavio da je izgubio posed nad predmetnom imovinom dana 12. juna 1999. kao rezultat okolnosti na Kosovu 1998/1999.

20. Sa druge strane, žalilac navodi da su on i njegova porodica imali posed nad predmetnom imovinom i da KIZK nije bila nadležna da odlučuje po zahtevu zato što tuženi nije imao posed nad imovinom pre konflikta.
21. Dokazi predloženi KIZK pokazuju da je majka tuženog stekla vlasnička prava i posed nad predmetnom imovinom po osnovu sudskog poravnjenja I.Br. 15/94 i izvršnog postupka. Predmetna imovina je bila upisana na ime Z.O. .
22. Treba istaći da se dokazi koje je podneo žalilac ne odnose na predmetnu imovinu. Zbog toga, okolnost da je žalilac navodno bio vlasnik i posednik predmetne imovine tokom konflikta nije dokazana.
23. Vrhovni sud smatra da je zahtev u direktnoj vezi sa oružanim sukobom. To je zato što je tuženi dokazao da je došlo do gubitka predmetne imovine usled oružanog sukoba, dok žalilac nije dokazao suprotno. Pored toga, isti tuženi je priznao da on i njegova porodica nisu bili u posedu imovine, nego drugih zemljišnih parcela.
24. Što se tiče zahteva tužioca za naknadu za korišćenje imovine bez saglasnosti, prema Zakonu br. 03/L-079, ni Komisija ni žalbeno veće KAI nemaju nadležnost nad takvim zahtevima.
25. Vrhovni sud smatra da je KIZK donela ispravnu odluku i na osnovu detaljnog i pravilnog postupka. Stoga, nije došlo do povrede materijalnog prava, niti je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno. Vrhovni sud smatra da je žalba neosnovana i da ožalbena odluka treba da bude potvrđena.
26. Zbog gore navedenog, shodno članu 13.3 (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao što stoji u izreci ove presude.

Pravna pouka

27. Shodno členu 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006-50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Beshir Islami, predsednik veća

Anna Bednarek, sudija EULEX-a

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Sandra Gudaityte, zapisničar EULEX-a